

ПРОБЛЕМА ПОШИРЕННЯ ЗНАТЬ ПРО УКРАЇНУ В ЄВРОПЕЙСЬКІЙ СПІЛЬНОТІ

Гришина К.А., асистент
(кафедра українознавства)

У сучасних реаліях гостро стоїть питання поширення знань про Україну в міжнародній спільноті. Це пов'язано з проблемою входження нашої країни до ЄС. Нині Україна майже не дбає про поширення знань про себе у світі та Європі. Україна не підтримує розвиток провідних українознавчих центрів, які взяли на себе обов'язок розвивати українську науку та культуру за межами батьківщини, поширюючи їх у світі, а сьогодні через фінансові труднощі приречені на вимирання.

Українознавчі студії ставлять за мету збереження, розвиток української науки про нашу державу, поширення знань у світовій науковій та культурній спільноті, введення її у європейський контекст. Це завдання реалізовується різними засобами: публікаціями праць іноземними мовами, співробітництвом із чужоземними органами та видавництвами, участю у створенні енциклопедій та словників, викладанням у вищих школах та працею у науково-дослідних інститутах за кордоном, членством в іноземних наукових структурах, участю у міжнародних конгресах. На сьогодні українознавчі студії за кордоном є як джерело поширення знань про Україну. Щороку зростає число іноземців, які прагнуть більше дізнатися про Україну, її історію, культуру, традиції. І якщо україністика в університетах США, Мюнхенському Українському Вільному Університеті відома давно, то в деяких навчальних закладах на Заході її народження зростає прямо пропорційно інтересам іноземців до України в останні десятиліття.

Проте не слід розраховувати на значний інтерес до нашої країни, її історії, культури з боку інших держав, оскільки ми не маємо авторитету і ваги у зовнішньому світі, що могло стати потужним фактором виникнення зацікавлення. На організаційному рівні необхідним, на мою думку, є створення координаційного центру українознавчих студій з метою узагальнення досвіду, проведення методологічної, науково-методичної, кадрової реформ, вироблення спільної концепції та фінансово забезпеченої програми розвитку українознавчих студій у світі. Лише так можна розраховувати на успіх справи.

Література

1. Наріжний С. Українська еміграція. – Львів-Кент-Острог: Наукове товариство ім. Шевченка, 2008. – 452 с.